

فراموش کرد رأی به خسارات وارده بدهد متهم میتواند
تمیز بخواهد و اگر شفلت از خواستن تمیز نماید دیگر
این حق از او فوت میشود و راه حقوقی قضیه نیز برای
او مسدود میگردد.

مستی در حقوق جزائی فرانسه

قسمت اول - جرائم - مجازاتها

۱ اشخاصیکه در حال مستی دستگیر میشوند

الف - عناصر اصلی جرم

۱ - کلیات

برای اینکه مستی جرم خاصی شناخته شود بایستی
واجد دو عنصر باشد:

۱ - حالت مستی بارز باشد ۲ - متهم در حالت

مستی در خیابانها یا کوچهها و یا جادهها و میدانها و کافهها
و میخانهها و سایر محل های عمومی دستگیر شود. (قانون
اول اکتبر ۱۹۱۷ ماده ۱ قسمت اول)

۲ - مستی بارز

مستی بارز عبارت است از اینکه بصرف دیدن متهم
اضطراب عمومی تولید شود نه اینکه عمل زشتی انجام دهد
که قانوناً آن عمل جرم شناخته میشود بلکه همانطور که
گفته شد صرف رؤیت متهم اضطرابی تولید میکنند که به
سهولت شهود میتوانند ادای شهادت نموده و به آسانی میشود
مراتب را در صورت مجلس درج نمود و مراد از عدلی که
قانون ۱۸۷۳ و قانون ۱۹۱۷ جرم شناخته همین موضوع
می باشد.

۳ - علنی بودن

هر شخصی و او اینکه در حال مستی بارز دستگیر
شود قابل مجازات نیست مگر اینکه او را در معابر
عمومی خیابانها، کوچهها، جادهها، میدانها، کافهها، میخانهها
و سایر مکانهای عمومی مشاهده کرده باشد احصاء

مکانهای فوق بطور مثال بوده و از نقطه نظر حصر محل
های مذکور نمیشد بلکه در هر جائی که عنوان مکان
عمومی بر آن صادق باشد اطلاق میگردد. معابر عمومی
نه فقط عبارت از جاهائست که در سر راه عموم و مسیر
عمومی باشد بلکه در هر مکانی که عامه حق ورود داشته و
با پرداخت مبلغی یا بدون پرداخت آن، بتوانند داخل شوند
نیز اطلاق میشود.

ب - مجازات

۴ - جرم خلاف (مستی بارز)

اولین تکرار جرم - مستی بارز در يك محل عمومی
خلاف است و جریمه آن از ۱ الی ۵ فرانک میباشد اگر
در ظرف ۱۲ ماه پس از صدور رأی محکومیت جرم
مذکور تکرار شود متهم به حبس که حد اکثر آن بیش
از سه روز نمیشد محکوم خواهد شد (قانون اول اکتبر
۱۹۱۷ ماده ۱) در حالتیکه تکرار جرم در يك حوزه
قضائی هم اتفاق نیافتاده باشد باز حکم تکرار جرم جاری
می شود.

۵ - تکرار جرم ثانی

در مورد تکرار جرم ثانی در ظرف ۱۲ ماه پس از
محکومیتی که قطعی شده است متهم به محکمه جنحه
فرستاده میشود و بحسب از شش روز تا یکماه و جریمه
نقدی از ۱۶ الی ۳۰۰ فرانک محکوم خواهد شد (قانون
اول اکتبر ۱۹۱۷ ماده ۲ قسمت ۱) در این صورت مستی
يك جرم خلافی ساده نیست و در حقیقت جنحه میشود.

جنحه واقع شد میتوان آنرا جنحه فرض کرد بلکه خلافی بیش نیست (قانون ۲۳ ژانویه ۱۸۷۳)

۷. مجازاتهای تکمیلی Peines Complementaire

شخصیکه بجرم تکرار جرم جنحه در اثر اجرای قسمت ۲ ماده ۳ محکوم شده باشد در حکم ثانی بایستی قید شود که در ظرف ۲ سال از روز قطعی شدن حکم از حقوق ذیل محروم است.

۱- حق دادن رای

۲- حق انتخاب شدن

۳- حق عضویت در هیئت منصفه دادگاه جنائی و

حق استخدام در کارهای اداری و خدمات عمومی ۴- حق حمل اسلحه (قانون اول اکتبر ۱۹۱۷ ماده ۳)

دادگاه اجبار دارد مجازات مزبور را حکم دهد با اینکه کیفیات محققه را اعمال نموده و با آنکه اجرای مجازات اشد مجازات اخف را از بین میبرد ماده ۳ دادگاه را الزام به اجرای این مطلب مینماید (بخش نامه وزارتی ۱۱۲ اکتبر ۱۹۱۷) دادگاه میتواند محرومیت های فوق الذکر را در حکم خود قید نماید زیرا قانون در این خصوص تصریح دارد - باضافه دادگاه میتواند محکوم را از حق اعمال نفوذ پدری (که حقوق مخصوص پدر نسبت به اولاد خرد دارد) حقوقیکه در ماده ۱ قانون ۲۴ ژوئیه ۱۸۸۹ تصریح شده است محروم نماید

۲- راجع به میخانه ها و اشخاص مخصوصی

۸ پذیرائی از اشخاص مست و خوراندن مسکرات

به صغار کمتر از ۱۸ سال - قواعد در این موضوع همانست که در مورد مستی بارز ذکر گردیدند - اگر يك مرتبه جرم واقع شود خلاف ساده ایست - و بهمین نحو است اگر یکمرتبه تکرار جرم شده باشد و این قاعده از زمان

بنا بر این چنین نتیجه میشود که اگر متهم در عین حال برای جنحه دیگری تحت تعقیب قرار گیرد قاعده عدم اجتماع مجازاتها (Mon Cumul des Peines) بایستی اعمال گردد برای اینکه جلد اول ماده ۲ قابل اجرا باشد بایستی اولاً متهم قبلاً دو مرتبه محکومیت پیدا کرده باشد و مجازات تکرار جرم را از جهت جرم ثانی خلافی (مستی) کشیده باشد.

۲- در موقع تنظیم صورت مجلسیکه دلائل جرم ثانی را در بر دارد حکم قبلی قوت شیشی محکوم بها پیدا کرده باشد.

۳- بالاخره بایستی حکم ثانی در ظرف ۱۲ ماهه قبل صادر شده باشد البته اگر جرم خلافی عمومی در حوزه خلافی که راجع به دو جرم خلافی اولی و یا جرم ثانی حکومت نموده ارتکاب شده یا نشده باشد مطالب قابل ملاحظه نیست و این معنی از مفاد بخش نامه ۱۲ اکتبر ۱۹۱۷ استنباط میشود و وقتیکه این چهار شرط جمع شد کار از صلاحیت مخصوص محکمه جنحه خواهد بود.

۶- تکرار جرم سوم

کسیکه در محکمه جنحه برای مستی محکوم شده باشد و در ظرف مدت کمتر از یکسال مجدداً مرتکب همان جرم شود محکوم به حد اکثر مجازات مقرر در ماده ۲ قسمت ۱ خواهد شد و حتی ممکن است مجازات مضاعف شود (قانون اول اکتبر ۱۹۱۷ ماده ۲ قسمت ۲) برای اینکه بتوان قسمت ثانی این ماده را اجرا کرد بایستی اولاً محکومیت بوسیله دادگاه جنحه از جهت مستی در اثر اجرای ماده ۲ قسمت ۱ اعلام شده باشد ثانیاً مدت یکسال لااقل از تاریخی که محکومیت اولی قطعی شده است گذشته باشد باید متذکر بود که اگر يك عمل مستی پس از مضي مدت یکسال بعد از محکومیت بيك جرم

۱۱ - مجازاتهای تکمیلی

حکم ثانوی که بر اثر اجرای ماده ۵ قسمت دوم داده شد بایستی در عین حال محکوم را محروم از حقوقیکه در ماده ۳ قانون تصریح شده است بنماید برخلاف قانون ۱۸۷۳ قانون ۱۹۱۷ تصریح مینماید که محرومیت از حقوقی که در ماده ۳ درج شده مثل مستی بارز نتیجه و لازمه جنحه ثانوی میباشد.

دادگاه میتواند حکم دهد که میخانه بسته شود ولی این تعطیل نباید بیش از یک ماه ادامه یابد (ماده ۵).
(ماده ۶) اگر محکوم راجع به بستن میخانه حکم محکمه را اجرا ننماید جرم دیگری مرتکب شده و طبق ماده ۶ به ۲۵ الی ۵۰۰ فرانک جزای نقدی و حبس از ۶ روز الی ۶ ماه محکوم خواهد شد - وزارت عدلیه به پار که ها توصیه کرده است که در اجرای مجازاتها سخت باشد (بخش نامه ۱۷ مه ۱۹۱۵)

۱۲ - مست کردن صغیر که تراز ۱۸ سال

هر شخصی که صغیر کمتر از ۱۸ سال را بخدی مشروب بخوراند که مست شود مرتکب جرم جنحه شده و جزای او حبس از ۶ روز الی یکماه و جریمه نقدی از ۱۶ الی ۳۰۰ فرانک خواهد بود (قانون اول اکتبر ۱۹۱۷ ماده ۷ قسمت ۱) و قتیکه یک نفر صاحب میخانه برای این عمل محکوم شد هر جرم جدیدی که واقع شود و منطبق با ماده ۷ قسمت اول یا ماده ۴ گردد و در ظرف یک سال ارتکاب شده باشد تکرار جرم محسوب و مطابق ماده ۵ و ۶ مجازات مقرر میگردد (ماده ۷ قسمت ۳)

۳ - مقررات عمومی

۱۳ - آگهی نمودن

دادگاه جنحه میتواند در تمام موارد پیش بینی شده

نسخ قانون ۱۸۷۳ مواد ۷۴ و ۸۳ قانون مجازات عمومی قابل اجرا نمیشد و فقط مجازات حبس ۳ روز حد اکثر مقرر میگردد (قانون اول اکتبر ۱۹۱۷ ماده ۴ قسمت اول و چهارم و پنجم)

مرضائیکه در تیمارستان ها یا در یک مجمع خانوادگی مسکن دارند در مورد اجرای قانون راجع به مستی در حکم صغار کمتر از ۱۸ سال محسوب میشوند (ماده ۴ قسمت ۲) - مع الوصف و قتیکه یک نفر فروشنده مشروبات متهم شده اینک مشروبات الکلی و لیکرو غیره به صغیر کمتر از ۱۸ سال یا یک نفر مریض بشرح فوق فروخته است ممکن است ثابت کند که راجع به سن صغیر یا حالت مریضی اشتباه کرده است اگر این مطالب را ثابت کرد هیچ مجازاتی از این بابت بمشارالیه تعلق نمیگیرد (ماده ۴ قسمت ۳)

۹ - تکرار جرم ثانوی

در مورد تکرار جرم ثانوی در ظرف مدت ۱۲ ماه پس از محکومیت ثانوی که قطعی شده است عمل جنحه میشود و قابل تعقیب در محکمه جنحه میباشد مجازات ۶ روز تا یکماه حبس و جریمه نقدی از ۱۶ الی ۳۰۰ فرانک میباشد (قانون اول اکتبر ۱۹۱۷ ماده ۵ قسمت اول)

۱۰ - تکرار جرم سوم

بالاخره کسیکه قبل از یک سال پس از اولین محکومیت در محکمه جنحه و از روزیکه محکومیت مزبور قوت شیئی محکوم بنماید کرده است مجدداً مرتکب عملی شود که از همان نوع باشد بعد اکثر مجازاتی که در ماده ۵ قسمت اول مقرر است محکوم خواهد شد مجازات های مزبور نیز ممکن است معاف شود (قانون اول اکتبر ماده ۵ قسمت ۲)

ظرف مدت این پنج سال محکوم بهیچوجه مجازات حبس
جنحه نداشته باشد

قسمت دوم - اقدامات احتیاطی

اقداماتی که برای اجرای مجازات تکرار جرم بکار
برده میشود - تنظیم صورت مجلس ها

۱۷ - آگهی نمودن قانون

متن قانون اول اکتبر بایستی بدرب هر **Mairie**
آگهی شود و همچنین بایستی در تالار میخانه کافه یا سایر
محل های مشروب فروشی نصب شود (قانون اول اکتبر
۱۹۱۷ ماده ۱۶) نسخه از قانون مزبور نیز در هر دفتر
مالیه وجود دارد که در ازای ۲۵ سانتم ممکن است تسلیم
گردد ماده ۱۶ قانون ۱۹۱۷ اشخاص ذیل را به ادای يك
الی ۵ فرانک جریمه نقدی محکوم مینماید :

- ۱ - اشخاصی که آگهی های مزبور را پاره کنند
- ۲ - مشروب فروشی که در مغازه مشروب فروشی
خود آگهی های مزبور را الصاق ننماید

۱۸ - سجل جزائی مستی

برای اینکه عمل تکرار جرم معلوم باشد بایستی
مدیران دفاتر صلح برای هر شخصی تعرفه مخصوصی ترتیب
دهند که محکومیت های مستی در آن مندرج باشد تعرفه
های مزبور طبق تعرفه های شماره ۱ (که در مبحث
مخصوص خود شرح آن داده شده) خواهد بود و قاضی
صلح بایستی اوراق مزبور را رؤیت نماید (بخش نامه
وزارتی مورخه ۱۵ نوامبر ۱۹۱۷) و قتی که دادگاه جنحه
جرم مستی (خلاف) را بسته و مربوط بجرم جنحه ای
دانست تعرفه سجل جزائی بوسیله مدیر دفتر ابتدائی تنظیم
میکردد (بخش نامه وزارتی ۲۳ فوریه ۱۸۷۴)

تعرفه دای مزبور برای مدعی العموم ابتدائی که در
حوزه مشارالیه محکومیت اعلام گردیده است فرستاده

در قانون ۱۹۱۷ دستور دهد که رای صادره در چندین نسخه
و در مکانهای معینه آگهی شود (قانون اول اکتبر ۱۹۱۷
ماده ۱۲) اما این حق را قاضی دادگاه خلاف ندارد و همچنین
قاضی دادگاه جنحه نیز که جرم مستی را خلاف و بسته به
جنحه دیگری میدانند این حق را نخواهد داشت

۱۴ - کیفیات مخففه

ماده ۶۳ قانون مجازات عمومی در مورد مجازات
های حبس و جریمه قابل اجرا است (قانون اول اکتبر
۱۹۱۷ ماده ۱۳)

۱۵ - معاونت در جرم - عدم اجتماع مجازاتها

معاونت در جرم راجع به مشروب فروش ها نیز
جرم و طبق قانون قابل مجازات است و مجازات خاصی
را تشکیل میدهد و غیر از موارد فوق قانون اجازه تعقیب
را نمیدهد وقتی که تعقیب در اثر اجرای ماده ۲ و ۵
(تکرار جرم ثانی و ثالث) صورت میگیرد جرم جنحه
میباشد و قاعده عدم اجتماع مجازاتها باید رعایت شود -
اما چون اصل عدم اجتماع مجازاتها بمجازاتهای فرعی
تعلق نمیگیرد دادگاه جنحه بایستی نسبت بهتهمیکه بواسطه
جنحه دیگری که مجازات آن شدیدتر است محکوم شده
است مقررات ماده ۳ قانون اول اکتبر ۱۹۱۷ را
اعمال نماید .

۱۶ - عدم اهلیتی که در اثر بعضی از محکومیت ها

حاصل میشود

هر محکومیتی به حبس لا اقل يك ماه که طبق قانون
اول اکتبر ۱۹۱۷ به عمل آمده باشد خود بخود منع دائر
کردن محل مشروب فروشی را در بردارد و این منع در موارد
ذیل از بین میرود :

- ۱ - در مورد اعاده حیثیت ۲ - پس از پنج سال از
تاریخی که محکومیت قطعی شده باشد در صورتیکه در

می شود. و مدعی العموم سجل جزائی مزبور را بپار که محل تولد مجرم میفرستد و اگر مجرم در خارجه متولد شده باشد یادر مستملکات باشد یا زایچه او یافت نشود در محل سجل جزائی مرکزی او ارسال مینماید. تعرفه های سجل جزائی بترتیب الفبا در هر پار که بایگانی میشود

۱۹ — قواعدی که پار که بایستی رعایت نماید

تمام صورت مجلس های راجع بمستی در ظرف سه

روزی بپار که مربوطه بایستی فرستاده شود (قانون اول اکتبر ۱۹۱۷ ماده ۱۴) و قتی که مدعی العموم ابتدائی صورت مجلسی را دریافت داشت بایستی در سجل جزائی مستی محل مبده و سجل جزائی معمولی او ملاحظه نماید محکومیت هایی بعلمت مستی داشته است یا خیر و این اطلاعات اجازه مینهد که کار به دادگاه صالحه فرستاده شود.

ش - امیر علانی

